

106 VASA TIDNING, SOM BERÖMLIGEN SÖKER ...

Saima n:o 22 30. V 1844

Vasa Tidning, som berömligen söker göra utmärktare talanger bland almogen kända af den större allmänheten, och som sålunda äfven först fästade uppmärksamheten på den numera i Vasa bosatta kronometerfabrikanten Särkelä, har nyligen gjort en framställning af trenne andra konsternarna mäns lefverne och verksamhet. Tvenne af dem äro bröderne Olof Henric Helander och Leander Helander från Ylivieska kapell i Kalajoki. Arten af deras verksamhet förstår läsaren bäst, då han får veta, att de äro mästare till de bekanta Österbottniska malm-ljustakarne. Men de förfärdiga äfven arbeten, som fordra större konstfarenhet, såsom t. ex. instrumenter för landtmäteriet, spanmålsvågar för uppbördsmän o. s. v., och dessa arbetens stora noggrannhet, ja t. o. m. »fulländning» vitsordas af V. Tidning. Bröderne äro utom gelbgjutare äfven smeder i jern, silfver och guld, stålstickare, vagnmakare, snickare, svarfvare och urmakare. Dessas vederlike är den tredje, Mårten Lassus från Vörå. Han är trädsnidare, stenslippare, målare och förgyllare samt har synnerligast sysselsatt sig med sistnämnda tvenne yrken, i det han målat och ornerat en mängd kyrkor i landet. Alla dessa män äro tillika driftiga och dugliga jordbrukare. Tusenkonstnärskapet är väl vanligen lika förderfligt för talangen, som föga indrägtigt. Men det plägar vara en tillhörighet för alla autodidakter. Bristande undervisning hindrar dem att i en enda gren i konstfärdighet finna tillfredställelse för sin manande åtrå. De sjelfva och konsten förlora derpå ömsesidigt. Hvad kunde icke hafva blifvit af sådana män som de nämnda, om de blifvit födda i Paris eller London i stället för Ylivieska och Vörå?

30

107 BILDNINGENS STÅNDPUNKT I FINLAND.

Saima n:o 23 och 24 6. och 13. VI 1844

I. BILDNINGENS STÅNDPUNKT I FINLAND.

Med sann tacksamhet mot Red. för Helsingfors Tidningar gå vi att egna några ord åt det viktiga föremål, »Finska Litteraturen och dess framtid.» under hvilken titel sagde blad innehållit en serie af artiklar, berömligt vittnande för Red-s goda vilja att bjuda den läsande allmänheten äfven på allvarligare ämnen. Skyldig artighet bjuder oss likväl härvid utbedja oss en annan Tidnings benägna öfverseende, emedan vårt uppträdande i saken strider mot denna för öfverträffande »sakkännedom,» och »eftertanke» kända Tidnings uttryckliga förbud. Ett skäl för sådan mildhet torde sagde Tidning finna i det tålomod, hvarmed allmänheten och vi afvaktat dess utlofvade bevisning för Finska litteraturens goda framsteg under sistförflutna decennier. Evinerlig skada vore det, om denna bevisning skulle helt och hållet torka in.

Emellertid hafva Helsingfors Tidningar med oss erkänt samma litteraturs fattigdom både till omfång och innehåll. Samma blad har till detta erkännande bifogat en mycket bevisande jemförelse mellan den litterära produktiviteten i Sverige och Finland. För vårt lands absoluta underlägsenhet vittnar detta bevis tillräckligt, då det ådagalägger, att produktiviteten i Sverige förhåller sig till den i Finland som *sju och en*

50